ಶಿಕ್ಷಕ ಕಲಿಕಾಕೇಂದ್ರಗಳು - ಸುರಪುರದಿಂದ ಕೆಲವು ಒಳನೋಟಗಳು

ಉಮಾಶಂಕರ್ ಪೆರಿಯೋಡಿ

ಈಶಾನ್ಯಕರ್ನಾಟಕದಹಿಂದುಳಿದಹಾಗೂ ಅ್ರ ವೆಂದು ಪರಿಗಣಿಸಲ್ಪಟ್ಟ 'underserved' ಪ್ರದೇಶವಾದಸುರಪುರದಲ್ಲಿ 2005ರಲ್ಲಿಆರಂಭಿಸಿದ್ದ 'ಶಿಶುಸ್ನೇಹಿಶಾಲೆ' ಉಪಕ್ರಮದಪರಾಮರ್ಶೆಯನ್ನು 2008 ರಲ್ಲಿನಡೆಸಲಾಯಿತು. ಮಕ್ಕಳಿಗೆಗುಣಮಟ್ಟದಶಿಕ್ಷಣವುಶಿಶುಸ್ನೇಹಿಪರಿಸರದಲ್ಲಿದೊರೆಯುವಂತೆಮಾಡಲು 'ಶಿಶುಸ್ನೇಹಿಶಾಲೆ' 2005ರಲ್ಲಿಆರಂಭಿಸಲಾಯಿತು. 300ಕ್ಕೂಹೆಚ್ಚಿನಶಾಲೆಗಳನ್ನುಹೊಂದಿದ್ದಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿಶಾಲೆಯ 5 ಹರವುಗಳಲ್ಲಿನಾವುಕೆಲಸಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೆವು - 1. ಶಾಲಾಪರಿಸರ 2. ತರಗತಿಯಪರಿಸರ 3. ಶಿಕ್ಷಣ - ಕಲಿಕೆಯಪ್ರಕ್ರಿಯೆ 4. ಶಿಕ್ಷಕರಶೈಕ್ಷಣಿಕಬೆಳವಣಿಗೆಮತ್ತು 5. ಸಮುದಾಯದಪಾಲ್ಗೊಳ್ಳುವಿಕೆ. ಈ 5 ವಿಷಯಗಳಲ್ಲಿಅತೀಹೆಚ್ಚುನಿರ್ಲಕ್ಷಕ್ಕೊಳಗಾದವಿಷಯಗಳೆಂದರೆಶಿಕ್ಷಕರಶೈಕ್ಷಣಿಕಬೆಳವಣಿಗೆಮತ್ತುಸಮುದಾಯದಪಾಲ್ಗೊಳ್ಳುವಿಕೆಎಂದುಈಪರಾಮರ್ಶೆಯಲ್ಲಿಕಂಡುಬಂದಿತು. ಪರಾಮರ್ಶೆಯಫಲಿತಗಳಆಳವಾದವಿಶ್ಲೇಷಣೆಯುಶಿಕ್ಷಕರಶೈಕ್ಷಣಿಕಬೆಳವಣಿಗೆಯಾಗದೇ, ಶಿಕ್ಷಣದಲ್ಲಿಹೆಚ್ಚಿನದೇನನ್ನೂಸಾಧಿಸಲಾಗದುಎಂದೂತೋರಿಸಿಕೊಟ್ಟಿತು. ಹಾಗಾಗಿ, ಶಿಕ್ಷಕರಶೈಕ್ಷಣಿಕಅಭಿವೃದ್ಧಿಅಥವಾಶಿಕ್ಷಕರವೃತ್ತಿಪರತೆಯಬೆಳವಣಿಗೆಯಕಡೆಗೇನಮ್ಮಮುಂದಿನಗಮನವನ್ನುಕೇಂದ್ರೀಕರಿಸಲಾಯಿತು. ಸಾಕಷ್ಟು ಮಂಥನ ಮತ್ತು ಹೊಸ ವಿಷಯಗಳ ಅನುಭವ ಮತ್ತು ತಿಳುವಳಿಕೆ ಯ ನಂತರಮೇಳ ಅಥವಾ ಬಾಲ-ಮೇಳ ಮತ್ತುಶಿಕ್ಷಕರಕಲಿಕಾಕೇಂದ್ರಈಎರಡುದಾರಿಗಳಲ್ಲೇತೊಡಗಿಕೊಳ್ಳಲುನಿರ್ಧರಿಸಲಾಯಿತು.

ಗಣಿತ, ವಿಜ್ಞಾನ, ಸಮಾಜವಿಜ್ಞಾನ ಅಥವಾ ಭಾಷೆ ಹೀಗ ಯಾವುದಾದರೂ ಒಂದು ವಿಷಯದಮೇಲೆನಾವುಮೇಳನಡೆಸುತ್ತೇವೆ. ಒಂದುಶಾಲೆಅಥವಾಕೆಲವುಶಾಲೆಗಳುಒಂದಾಗಿಈಮೇಳದಜವಾಬ್ದಾರಿಯನ್ನುಹೊರುತ್ತವೆ. ಒಂದುವಿಷಯಮತ್ತುವಸ್ತುವಿನಬಗ್ಗೆಕಲ್ಪನೆ, ಸಿದ್ಧಾಂತಗಳನ್ನುಮೇಳದಲ್ಲಿಪಾಲ್ಗೊಳ್ಳುವವರಿಗೆ (ಮಗುವಿನಶಿಕ್ಷಕರುಮತ್ತುಸಮುದಾಯ) ಸಂವಾದದಮೂಲಕಪ್ರಸ್ತುತಪಡಿಸಲುತಯಾರಿನೀಡಲಾಗುತ್ತದೆ. ಈಐದುವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿಈಶಾನ್ಯಕರ್ನಾಟಕದಲ್ಲಿವಿವಿಧವಸ್ತುಗಳಬಗ್ಗೆ 400ಕ್ಕೂಹೆಚ್ಚುಮೇಳಗಳನ್ನುನಡೆಸಿದ್ದೇವೆ. ಮೊದಲಮೇಳದಲ್ಲಿಎಲ್ಲಾ 25 ಸ್ವಯಂಸೇವಕರೂ (ಮಾರ್ಗದರ್ಶಿಗಳು) ನೇರವಾಗಿಕೆಲಸಮಾಡಿದ್ದರು. ಆಗನಾವೆಲ್ಲರೂಇಡೀವಾರಶಾಲೆಯಲ್ಲೇಉಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದೆವು. ಈಗಶಾಲೆಮೇಳನಡೆಸಿದರೆನಮ್ಮಲ್ಲಿನಒಬ್ಬಮಾರ್ಗದರ್ಶಿಯಷ್ಟೇಶಾಲೆಗೆನೆರವುನೀಡುತ್ತಾರೆ. ಶಿಕ್ಷಕರುಗಳೇತರಬೇತಿನೀಡುವುದರಿಂದಹಿಡಿದುಎಲ್ಲತಯಾರಿಯನ್ನೂಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಎಲ್ಲಾಶಿಕ್ಷಕರೂ - ಸರ್ಕಾರೀಶಾಲೆಯಶಿಕ್ಷಕರು - ತಮ್ಮನ್ನೇತಯಾರೀಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದನ್ನುನೋಡುವುದುಮನಮುಟ್ಟುವಂತಿರುತ್ತದೆ. ಮಕ್ಕಳಿಗೆತರಬೇತಿನೀಡುವಾಗ, ಮಕ್ಕಳುಕೇಳುವಹಲವುಪ್ರಶ್ನೆಗಳುವಿಷಯಗಳಬಗ್ಗೆಹೆಚ್ಚುಕಲಿಯುವಂತೆಮಾಡುತ್ತದೆ. ಮಕ್ಕಳೊಡನೆಕಲಿಯುವಪಯಣಕ್ಕೆಅವರುಅಡಿಯಿಡುತ್ತಾರೆ. ಸರ್ಕಾರೀಪ್ರಾಥಮಿಕಶಾಲೆಯಬಹಳಷ್ಟುಶಿಕ್ಷಕರುತಮ್ಮಡಿ.ಎಡ್, ಬಿ.ಎಡ್ಸಮಯದಲ್ಲಾಗಲೀಅಥವಾಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಾಗಲೀವಿಜ್ಞಾನದಪ್ರಯೋಗಳನ್ನುಮಾಡಿಲ್ಲಅಥವಾಬೋಧನಸಾಮಗ್ರಿಗಳನ್ನುಪಯೋಗಿಸಿಲ್ಲ. ಆದರೂಮೇಳದಯೋಜನೆಯಾದನಂತರಸುತ್ತಮುತ್ತಲಿನಶಾಲೆಯ ಒಂದು ವಿಷಯದ ಶಿಕ್ಷಕರುಉದಾ: ವಿಜ್ಞಾನದಶಿಕ್ಷಕರು

ಸೇರುತ್ತಾರೆ. ವಿಷಯದಸಿದ್ಧಾಂತಗಳನ್ನುಮತ್ತಿತರಚಟುವಟಿಕೆಗಳನ್ನುಒಟ್ಟುಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಈಪ್ರಕ್ರಿಯೆಯಲ್ಲಿಅವರುಸಾಕಷ್ಟುಓದುತ್ತಾರೆ, ವಿಷಯಗಳನ್ನುಮತ್ತುಜ್ಞಾನವನ್ನುಹಂಚಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಒಟ್ಟಾಗಿಕೆಲಸಮಾಡುವಈಕ್ರಿಯೆಬಾಂಧವ್ಯವನ್ನುಬೆಸೆದುಅನೌಪಚಾರಿಕ ಕಲಿಕಾಬಳಗಕ್ಕೆನಾಂದಿಯಾಗುತ್ತದೆ.

ಕೆಲವುಸಮಯದನಂತರಶಿಕ್ಷಕರಕಲಿಕೆಬಹಳತೀವ್ರವಾಗುತ್ತದೆ. ತಮ್ಮಈಕಲಿಕೆಯನ್ನುಅವರುಮಕ್ಕಳೊಡನೆಮತ್ತುಇತರಶಿಕ್ಷಕರೊಡನೆಹಂಚಿಕೊಳ್ಳತೊಡಗುತ್ತಾರೆ. ಈಪ್ರಕ್ರಿಯೆದೊಡ್ಡದಾಗುತ್ತಾಸುತ್ತಮುತ್ತಲಿನಇತರಶಾಲೆಗಳಶಿಕ್ಷಕರಿಗೂಹಬ್ಬುತ್ತದೆ. ತಮ್ಮ ಬೆಳವಣಿಗೆಗಾಗಿ ಅವರು ಅವರುವಿಷಯತಜ್ಞರನ್ನು , ಅನುಭವಸ್ತರನ್ನೂಭೇಟಿಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಮೇಳದಬಲುದೊಡ್ಡಅಂಶವೆಂದರೆಈಸಮಷ್ಟೀಕಲಿಕೆಯೇಎನ್ನಬಹುದು. ಜನರುತಮ್ಮನ್ನೇತೆರೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾಕಲಿಕೆಗೆಒಳಪಡುವಂತೆಮಾಡುತ್ತದೆ, ನನ್ನಅಭಿಪ್ರಾಯದಂತೆಮತ್ತೊಬ್ಬರನ್ನುಅರಿತುಕೊಳ್ಳುವಮೊದಲಹೆಜ್ಜೆಯೇಇದು. ಶಿಕ್ಷಕ, ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿ, ಇತರಶಿಕ್ಷಕರು, ಮುಖ್ಯಶಿಕ್ಷಕಮುಂತಾದ ಶ್ರೇಣೀ ವ್ಯವಸ್ಥೆಗಳನ್ನು ಇದು ಒಡೆಯುತ್ತದೆ, ಬೆಳೆಯುತ್ತಿರುವಮತ್ತುನಿರಂತರಕಲಿಕೆಯಸಮುದಾಯಕ್ಕೆ ಬೇಕಾದ ಅಡಿಪಾಯ ಿದು.

ಮತ್ತೊಬ್ಬರೊಡನೆಒಡನಾಡುತ್ತಾಅವರಿಂದಕಲಿಯುವಪ್ರಕ್ರಿಯೆಯು, ಬೇರೆಯಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿಮೇಳವನ್ನುಆರಂಭಿಸುವಂತೆಹುರಿದುಂಬಿಸಲುಮತ್ತುಆಯೋಜನೆಗೆಸಹಾಯಮಾಡುವಂತೆಶಿಕ್ಷಕರಿಗೆಪ್ರೇರಣೆನೀಡುತ್ತಿದೆ. ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಸರಿಯಾದ ತಯಾರಿಯಿಂದ ಒಂದು ಮೇಳವು ಯಶಸ್ಸನ್ನು ಕಾಣುವುದ ಸಾಧ್ಯ. ಮತ್ತು ಮೇಳ ತಯಾರಿಯಲ್ಲೇ ಅಂದರೆ ಅವರು ಓದಲು, ಹುಡುಕಾಡಲು, ಚಟುವಟಿಕೆಗಳನ್ನುಮಾಡಲು, ಒಟ್ಟಾಗಿ ಪ್ರಯೋಗಳನ್ನುನಡೆಸುವುದು ಮತ್ತು ಚಿಂತನೆಗಳನ್ನುನಡೆಸುವುದು ಮುಂತಾದವವುಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದಾಗ, ಶಿಕ್ಷಕರ ಸಾಮರ್ಥ್ಯವೂ ಗಟ್ಟಿಗೊಳ್ಳುತ್ತದೆ. ತೆರೆದಮನದಮತ್ತುಏನನ್ನಾದರೂಸಾಧಿಸಬೇಕು, ಕಲಿಯಬೇಕು ಮತ್ತು ಸಮಾಜಕ್ಕೆ ನೀಡಬೇಕು ಎಂದು ಉತ್ಸುಕರಾದ ಶಿಕ್ಷಕರ ಸಣ್ಣತಂಡಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಿಕೊಳ್ಳುವಂತೆ ಪ್ರೇರೇಪಿಸಲು ಇಂತಹ ಅನೌಪಚಾರಿಕ ವೇದಿಕೆಗಳೇ ಸಾಕಾಗುತ್ತದೆ. ತಯಾರಿಯ ಸಮಯ ಕಲಿಯುವ ಅವಕಾಶಗಳನ್ನು ನೀಡಿದರೆ, ಕಾರ್ಯಕ್ರಮವಾದರೋ ಗುರುತಿಸಲ್ಪಡುವ ಹಲವು ಅವಕಾಶಗಳನ್ನೀಯುತ್ತದೆ. ಪೋಷಕರು ಮತ್ತು ಸಮುದಾಯದಿಂದ ಕೃತಜ್ಞತೆಗಳನ್ನು ಪಡೆಯುವ ಶಿಕ್ಷಕರು, ಸಹಶಿಕ್ಷಕರು ಮತ್ತು ಮೇಲಧಿಕಾರಿಗಳಿಂದ ಮೆಚ್ಚುಗೆಗಳಿಸುತ್ತಾರೆ.

ಕಲಿಕೆ ವ್ಯವಸ್ಥಿತ ಓದು, ಚರ್ಚೆ, ಹಂಚಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಮುಂತಾದುವನ್ನು ಒಳಗೊಂಡ ಒಂದು ಗಂಭೀರ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಯಾದ್ದರಿಂದ ಈ ಅನೌಪಚಾರಿಕಾ ಕಲಿಕಾ ಸ್ಥಳಗಳನ್ನು ವ್ಯವಸ್ಥಿತ ಸ್ಥ ಳಗಳನ್ನಾಗಿ ಪರಿವರ್ತಿಸಬೇಕೆಂದು ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ನಮಗನ್ನಿಸಿತು. ಹಾಗಾಗೇ ಶಿಕ್ಷಕ ಕಲಿಕಾ ಕೇಂದ್ರಗಳ ಕಲ್ಪನೆ ಮೊಳಕೆಯೊಡೆದದ್ದು.

ಮೊಟ್ಟಮೊದಲ ನಾಲ್ಕು ಶಿಕ್ಷಕ ಕಲಿಕಾ ಕೇಂದ್ರಗಳನ್ನು (Teacher Learning Centre - ಟಿಎಲ್ಸಿ) ನಾವು ಸುರಪುರದಲ್ಲಿ ಆರಂಭಿಸಿದೆವು. ಟಿಎಲ್ಸಿಯು ಶಿಕ್ಷಕರು ಒಂದೆಡೆ ಸೇರಿ, ಹಂಚಿಕೊಂಡು, ಚರ್ಚಿಸುತ್ತಾ ಕಲಿಯುವ ಒಂದು ಸ್ಥಳ. ಈ ವೇದಿಕೆಯ ಹೆಸರನ್ನು ನಾವು ಶಿಕ್ಷಕ ಸಂಪನ್ಮೂಲ ಕೇಂದ್ರದಿಂದ ಶಿಕ್ಷಕ ಕಲಿಕಾಕೇಂದ್ರ ಎಂದು ಬದಲಾಯಿಸುವ ಸಲುವಾಗಿ ಸಾಕಷ್ಟು ವಿಚಾರ ವಿನಿಮಯ ನಡೆಯಿತು. ಇಲ್ಲಿ ಒತ್ತು ನೀಡಬೇಕಾದದ್ದು ಕಲಿಕೆ ಎಂಬ ಪದಕ್ಕೆ.. ಈ ವೇದಿಕೆಯು, 'ಸಂಪನ್ಮೂಲ ಕೇಂದ್ರ' ಸೂಚಿಸುವಂತೆ, ನಿರ್ಜೀವಾಗಿ ಕುಳಿತು ಸ್ವೀಕರಿಸುವ ಸ್ಥಳವಾಗದೆ, ಕಲಿಕೆ ಎಂಬ ಪದ ಸೂಚಿಸುವಂತೆ ಚೈತನ್ಯ ಪೂರಕವಾದ,

ಪರಸ್ಪರ ಹಂಚಿಕೊಳ್ಳುವ, ಸಕ್ರಿಯವಾಗಿ ಭಾಗವಹಿಸುವ ಮೂಲಕ ಕಲಿಯುವ ಎಂಬುದು ಈ ಬದಲಾವಣೆಯ ಹಿಂದಿನ ಆಶಯ. ಮೊದಲಿನಲ್ಲಿಶಿಕ್ಷಕರುಸ್ವಇಚ್ಛೆಯಿಂದೇನೂಪಾಲ್ಗೊಳ್ಳಲಿಲ್ಲ ಎಂಬುದು ನಿಜ. ಒಂದುಟಿಎಲ್ಸಿಹುಟ್ಟುಕಾಕಲುಸುಮಾರು 18 ತಿಂಗಳುಗಳೇಬೇಕಾದವು. ಮೊದಲಿನಯೋಜನೆಳೇ ಅತ್ಯಂತ ಕಠಿಣವಾಗಿದ್ದು, ಮಾರನೇ ದಿನವೇ ತರಗತಿಯಲ್ಲಿ ಮಾಡಬಹುದಾದ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳು, ಸದ್ಯದಸಮಸ್ಯೆಗಳು ಎಂಬಂತ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಒಳಗೊಂಡಿತ್ತು. ಆದರೆ ಮುಂದಿನ ಹೆಜ್ಜೆಗಳನ್ನು ಶಿಕ್ಷಕರೇ ನಮಗೆ ತೋರಿಸಿದರು. ತರಗತಿಯಲ್ಲಿನಸವಾಲುಗಳನ್ನುಬಗೆಹರಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು, ನಿಯಮಿತವಾಗಿ ಜೊತೆ ಸೇರಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡವ ಅಗತ್ಯ ಮತ್ತು ಸಾಧ್ಯತೆ ಯನ್ನು ವಿಷಯಗಳ ಶಿಕ್ಷಕರೇ ಕಂಡುಕೊಂಡರು. ಅವರು ತಿಂಗಳಿಗೊಮ್ಮೆ ಒಂದು ಗುಂಪಾಗಿ ಸೇರಿ ವಿಷಯಗಳ ಬಗ್ಗೆ ವಿಚಾರ ವಿನಿಮಯ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದನ್ನುರೂಢಿಸಿಕೊಂಡರು. ಸ್ವಂತ ಇಚ್ಛೆ - ಪರಿಶ್ರಮದಿಂದ, ತಮ್ಮಸಮಯವನ್ನುವಿನಿಯೋಗಿಸುತ್ತಾ ಕಲಿಕೆಯಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿ ತಮ್ಮ ಸಾಮರ್ಥ್ಯವನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಈ ವೇದಿಕೆ ನಂತರದ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಸ್ವಂತ ಇಚ್ಛೆಯ ಶಿಕ್ಷಕರ ವೇದಿಕೆಯಾಯಿತು. ವಿಷಯ ಸಂಬಂಧೀ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳನ್ನು ಎತ್ತಲಾರಂಭಿಸಿದ ನಂತರ ವಿಷಯ ಸಂಬಂಧೀ ಶಿಕ್ಷಕ ವೇದಿಕೆಗಳೂ ಹುಟ್ಟಿಕೊಂಡವು. ನಂತರದ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಈ ವೇದಿಕೆಗಳು ಶಿಕ್ಷಣದ ಗುರಿ ಮತ್ತು ದೃಷ್ಟಿಕೋನಗಳೆಡೆಗಿನ ಚರ್ಚೆಗೂ ತೆರೆದುಕೊಂಡವು. ಸಾಮರ್ಥ್ಯ ಹೆಚ್ಚಿಸುವ ಹಲವಾರು ಚಟುವಟಿಕೆಗಳ ಮೂಲಕ ಈ ವೇದಿಕೆಗಳು ಬಹಳ ಕಾರ್ಯೋನ್ಮುಖವಾದವು. 'ಬದಲಾವಣೆಯ ಹರಿಕಾರರು' ಎಂಬಕಾರ್ಯಕ್ರಮದಡಿಯಲ್ಲಿಇಂಗ್ಲೀಷ್ಕಲಿತಹಲವಾರುಶಿಕ್ಷಕರುತಮ್ಮತಮ್ಮತರಗತಿಗಳಲ್ಲಿಉತ್ತಮವಾಗಿಕಾರ್ಯನಿರ್ವಹಿಸಲಾರಂಭಿಸಿದ್ದರಿಂದಸರ್ಕಾರದತರಬೇತಿಗಳಿಗೆಸಂಪನ್ಮೂಲವ್ಯಕ್ತಿಗಳಾಗಿಯೂಸೇರ್ಪಡೆಗೊಂಡರು. ಶಿಕ್ಷಕರುಹೆಚ್ಚಿನಜವಾಬ್ದಾರಿಗಳನ್ನುವಹಿಸಿಕೊಳ್ಳಲಾರಂಭಿಸಿದರುಮತ್ತುಟಿಎಲ್ಸಿಗಳನ್ನುನಡೆಸುವ ಒಂದು ಮೂಲ ತಂಡವೂ ಸಿದ್ಧವಾಯಿತು. ಜಿಲ್ಲಾಸಂಸ್ಥೆಯತಂಡನಡೆಸುತ್ತಿದ್ದವಾರ್ತಾಪತ್ರವನ್ನುಟಿಎಲ್ಸಿಯತಂಡವೇನಿರ್ವಹಿಸಲಾರಂಭಿಸಿತು. ಟಿಎಲ್ಸಿಯು, ಶಿಕ್ಷಕರಿಗೆ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳ ಒಂದು ಕೇಂದ್ರವಾಯಿತು. ಕೆಲವುಶಿಕ್ಷಕರು ಟಿಎಲ್ಸಿಗಳಲ್ಲಿ ಪುಸ್ತಕಗಳಿರಬೇಕೆಂದರು, ಮತ್ತೆಕೆಲವರುಆಟದಸಾಮಗ್ರಿಗಳೂಇರಲೆಂದರು. ಶಿಕ್ಷಕರುಪುಸ್ತಕಗಳು,ತರಗತಿಯಪ್ರಯೋಗಕ್ಕಾಗಿನಸಾಮಗ್ರಿಗಳನ್ನುಎರವಲುಪಡೆಯಲಾರಂಭಿಸಿದರು. ಬೇರೆಬೇರೆಸ್ಥಳಗಳು, ಸಂಪನ್ಮೂಲಕೇಂದ್ರಗಳಿಗೂ (ಚಾಮರಾಜನಗರ, ಕುಪ್ಪಂ) ಮತ್ತುವಿಶಿಷ್ಟತರಗತಿಗಳಿಗೆ (ಕೇರಳಾ) ಭೇಟಿ ನೀಡಲಾರಂಭಿಸಿದರು.

ಸುರಪುರದಲ್ಲಿಈಗ 6 ಟಿಎಲ್ಸಿಗಳಿವೆಮತ್ತುಒಟ್ಟುಈಶಾನ್ಯಕರ್ನಾಟಕದಲ್ಲಿ 22 ಟಿಎಲ್ಸಿಗಳಿವೆ. ವಿವಿಧರೀತಿಯಟಿಎಲ್ಸಿಗಳನ್ನುನಾವುಹೊಂದಿದ್ದೇವೆ. ಇವುಗಳನ್ನುನಮ್ಮಸಮನ್ವಯಕಾರರು, ಸರ್ಕಾರೀಅಧಿಕಾರಿಗಳುಮತ್ತುಶಿಕ್ಷಕರು ತಂಡವಾಗಿ ನಿರ್ವಹಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆಟಿಎಲ್ಸಿಗಳುಚಟುವಟಿಕೆಯವೇಳಾಪಟ್ಟಿಗಳನ್ನುತಯಾರಿಸಲುಪ್ರಯತ್ತಿಸುತ್ತಿವೆಮತ್ತುಶೈಕ್ಷಣಿಕಸಂವಾದಗಳುಮತ್ತು ಚಟುವಟಿಕೆಗಳಲ್ಲಿನಿರತವಾಗಿವೆ. ಶೈಕ್ಷಣಿಕಚಟುವಟಿಕೆಗಳಜೊತೆಗೆತರಗತಿಗಳಲ್ಲಿಬಳಸಲುವಿಡಿಯೋತುಣುಕುಗಳನ್ನುಮಾಡಲು, ಪತ್ರಿಕೆಗಳನ್ನುಹೊರತರಲುಪ್ರಯತ್ನನಡೆಸಿವೆ. ಹಲವುಶಿಕ್ಷಕರಾದರೋ 'ಬರಿಗಾಲಸಂಶೋಧನೆ'ಗಳಿಗೆತೊಡಗಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಉಪಯುಕ್ತವಿಷಯಗಳಬಗ್ಗೆಸಮಾವೇಶಗಳನ್ನು , ವಿಚಾರಸಂಕಿರಣಗಳನ್ನೂ, ಸಂವಾದಕೂಟಗಳನ್ನುಮತ್ತುಕಾರ್ಯಾಗಾರಗಳನ್ನೂನಡೆಸುತ್ತಿವೆ. ನಮ್ಮಕೇಂದ್ರಸಮಿತಿಯಲ್ಲಿಟಿಎಲ್ಸಿಗಾಗಿಯೇಒಂದುಪಠ್ಯಕ್ರಮಹೊಂದಿಸುವುದರಬಗ್ಗೆಚರ್ಚೆನಡೆಯುತ್ತಿದೆ. ಈಶಾನ್ಯಕರ್ನಾಟಕದಹಲವಾರುಟಿಎಲ್ಸಿಗಳಸದಸ್ಯರುಸುರಪುರದಟಿಎಲ್ಸಿನೋಡಲುಬರುತ್ತಾರೆ. ಇಲ್ಲಿನವರುಇತರಶಿಕ್ಷಕರಿಗೆಚೈತನ್ಯದ, ಉತ್ಸಾಹದಆಕರಗಳಾಗಿದ್ದಾರೆ.

ಇಲ್ಲಿ ಗಮನಿಸಬೇಕಾದ ಅಂಶವೆಂದರೆ ಈಎಲ್ಲರೂಸರ್ಕಾರೀಪ್ರಾಥಮಿಕಶಾಲೆಗಳ,ಅದರಲ್ಲೂಅಭಿವೃದ್ಧಿಯಲ್ಲಿಹಿಂದುಳಿದಪ್ರದೇಶಗಳ, ದೂರದಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿನಶಿಕ್ಷಕರು. ಆದರೂಈಶಿಕ್ಷಕರಸಮುದಾಯಚೈತನ್ಯಶೀಲವಾಗಿದ್ದುಹೆಜ್ಜೆಹೆಜ್ಜೆಗೂಕಲಿಯುವುದರಲ್ಲಿತೊಡಗಿದ್ದಾರೆ.

ಮೇಲಾಗಿಇವುಶಿಕ್ಷಕರಸ್ವಇಚ್ಛೆಯವೇದಿಕೆಗಳು, ಶಿಕ್ಷಕರಕಲಿಕಾಸಮುದಾಯಗಳು. ಇವುಗಳನ್ನು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಇನ್ನೂ ನಾವು ಅರ್ಥ್ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿಲ್ಲ.

ನಿಜಕ್ಕೂಯಾವುದರಿಂದಇವೆಲ್ಲಾಆಗುತ್ತಿದೆಎಂದು ಇನ್ನೂ ನಮ್ಮ ತಿಳಿವಿಗೆಬಂದಿಲ್ಲ.
ಯಾವುದೇಒಂದುಅಂಶವನ್ನೂಮಾಂತ್ರಿಕಶಕ್ತಿಯೆಂದುಹೆಸರಿಸಲಾಗದು.
ಹಲವಾರುಕ್ರಮಗಳನ್ನುಕೈಕೊಂಡೆವುಮತ್ತುಎಲ್ಲವೂಒಂದರೊಳಗೊಂದು ಸಹಜವಾಗಿ ಸೇರಿಕೊಂಡವು.
ನಿರಂತರವಾಗಿನಾವುಮಾಡುತ್ತಾಬಂದಿದ್ದರೂ, ಇನ್ನೂಸಾಲದುಎನಿಸುತ್ತಿದೆ.
ಇದುಸದ್ಯಕ್ಕೆಕೇವಲಒಂದುಹೊಸಅಲೆಯಾಗಿಕಾಣುತ್ತಿದೆ, ಇದುಬೇರೂರಿ ಸುಸ್ಥಿರತೆಯನ್ನೂ, ನಿರಂತರತೆಯನ್ನುಪಡೆಯಬೇಕಿದೆ.

ಆದರೂ, ಈಪಯಣದಲ್ಲಿನಾವುಕೆಲವುಮೂಲಭೂತಗ್ರಹಿಕೆಗಳನ್ನುಪಡೆದಿದ್ದೇವೆ.
ಉದ್ದೇಶಗಳುಪ್ರಾಮಾಣಿಕವಾಗಿಯೂಮತ್ತುನಿಚ್ಚಳವಾಗಿಯೂಇರಬೇಕುಮತ್ತುಅವುನಮ್ಮಕೆಲಸ,
ಕಾರ್ಯಗಳಮೂಲಕವೇಎಲ್ಲರನ್ನೂತಲುಪುತ್ತವೆ.
ಬೇಡಿಕೆಹುಟ್ಟಬೇಕುಮತ್ತುಬೇಟಡಿಕೆಗೆಸ್ಪಂದಿಸುತ್ತಾಪೂರೈಸುವೆಡೆಗೇಕೆಲಸಗಳಾಗಬೇಕು.
ಟಿಎಲ್ಸಿಗಳಲ್ಲಿಶಿಕ್ಷಕರಸಾಮರ್ಥ್ಯಹೆಚ್ಚಳದಪರಿಶ್ರಮವು,
ಶಿಕ್ಷಕರಿಗೆನಿಜವಾದಮೌಲ್ಯಹೆಚ್ಚಿಸಬೇಕುಮತ್ತುಅವರವೃತ್ತಿಪರತೆಯಬೆಳವಣಿಗೆಗೂಇಂಬಾಗಬೇಕು.
ನಾವುಶಿಕ್ಷಕರೊಡನೆಹೆಗಲಿಗೆಹೆಗಲುಕೊಟ್ಟುಕೆಲಸಮಾಡುವುದುಮತ್ತುನೇರವಾಗಿರಂಗಕ್ಕಿಳಿಯುವುದರಿಂದ ,
ಅವರಲ್ಲಿನಾವುಹೀಗೆಬಂದುಹಾಗೆಹೋಗುವವರಲ್ಲ, ಅವರ ಏಳುಬೀಳುಗಳಲ್ಲಿಜೊತೆಗಿರುವವರು, ಅವರ
ಅನುಭವಮತ್ತುತಿಳಿವಿಗೆಗೌರವನೀಡುವಜೊತೆಗಾರರುಎಂಬನಂಬಿಕೆಹುಟ್ಟಿಸುತ್ತದೆ. ನಾವಂತೂನಮಗೇನೂತಿಳಿಯದು,
ಒಬ್ಬರಜೊತೆಗೊಬ್ಬರುಕಲಿಯಬೇಕೆಂಬನಿಲುವಿನಿಂದಲೇಮೊದಲಹೆಜ್ಜೆಇಟ್ಟೆವು ಎಂಬ ಮನೋಭಾವದಿಂದ ಈ ಕೆಲಸವನ್ನು
ಪ್ರಾರಂಭಿಸುತ್ತೇವೆ.ಒಬ್ಬರನ್ನೊಬ್ಬರುನಂಬುವ, ಗೌರವಿಸುವಸಂಬಂಧಗಳನ್ನುಬೆಳೆಸುವ ಅಡಿಪಾಯದ ಮೇಲೆ
ಸಮುದಾಯವುರಚನೆಯಾಗುತ್ತದೆ. ಅನೌಪಚಾರಿಕಸನ್ನಿವೇಶಗಳಲ್ಲೇಮೊದಮೊದಲತಂಡಕಟ್ಟುವಿಕೆಆಗುತ್ತದೆ,
ಆದರೂಕಲಿಕೆಯತೀವ್ರತೆಗೆಒಂದುವ್ಯವಸ್ಥಿತಮತ್ತುಯೋಜಿತಪ್ರಕ್ರಿಯೆಯಅಗತ್ಯಇದೆ.
ಎಲ್ಲಕ್ಕಿಂತಅತೀಮುಖ್ಯವಾದದ್ದೆಂದರೆಶಿಕ್ಷಕರುಕಲಿಕೆಯನ್ನುಆನಂದಿಸುವುದುಮತ್ತುಸ್ವಾಯತ್ತತೆಯರುಚಿಯನ್ನನುಭವಿಸುವುದು.